

Opiskelijaelämää

Julkaistu 13.2.2017

On ollut todella mielenkiintoista lukea muiden tarinoita. Tässä tarinani, alussa taustaa:

Olen 30-vuotias mies suuresta kaupungista. Olen aina asunut täällä ja rakentanut elämäni tänne lounaisrannikolle Varsinais-Suomen hermokeskukseen ja ytimeen. Kasvoin ilman isää, vanhemmat erosivat yli 20 vuotta sitten. Siskoni ja minä kasvoimme äidin kanssa. Olen siis yh-äidin poika.

Vanhempani tapasivat aikoinaan seurakunnan kautta jossakin lahkossa, vanhempani olivat siis nuoruudessaan fanaatikkoja. Avioliitto kesti kymmenisen vuotta. Perheessämme ei käytetty alkoholia lainkaan, ei edes saunaoluita juotu, alkoholi oli siis täysin tuntematon käsite itselleni. Sisko tosin taisi juoda ensikännit jo teininä. Uskonnollisuus ei kuitenkaan siirtynyt minuun tai siskooni: saimme itse päättää, mihin uskomme ja mihin emme. Rippikoulun kävimme silloin teininä, mutta siihen jäi kirkossakäynnit.

En ole koskaan nähnyt isääni kännissä, äitini olen joskus ehkä pari kertaa. Äiti joi toisinaan viiniä miesystäviensä kanssa, kun asuin vielä kotona. Tai sitten äiti joi siiderin ennen tanssipaikalle lähtöä taikka saunasiiderin. Äiti palasi takaisin joskus aamuyöllä, en muista, että äiti olisi ollut todella kännissä koskaan. Tavallisesti äiti kävi ulkona, jos olimme isän luona joka toinen viikonloppu pois jaloista. Isä ei käynyt ulkona koskaan eikä käy vieläkään, saati ryyppää. Äiti oli kuitenkin kova menemään heti avioeron jälkeisinä vuosina, isäni paheksui tätä jostain syystä meille lapsilleen. Uusi, pitkä ja vakituinen suhde äidille löytyi vasta, kun olimme jo siskon kanssa lentäneet pesästä vuosia sitten – hyvä niin.

Olin hiljainen ja arka lapsi. Vartuin älyköksi nörttipojaksi, jonka keskiarvo oli lähempänä ysiä lukion loppuun asti. Koin kiusaamista koulussa ala-asteella ja yläasteen alussa. Kiusaamista ei koulun puolesta osattu käsitellä tehokkaasti, mutta onneksi se loppui yläasteen aikana. Kiusaajia alkoi kiinnostaa mopot, tytöt jne. tai sitten kiusaajat aikuistuivat. En tiedä. Olin yksi uhri monesta, sillä luokallamme oli hankalia kusipäitä jo ala-asteella, joiden kanssa oli vaikea tulla toimeen, ja sama remmi oli yläasteellakin. Olisi pitänyt valita eri painotusluokka yläasteelle! Mutta... hankalia tyyppejä tulee aina vastaan missä tahansa elämässä, kuten työpaikoilla ja harrastuksissa.

Vartuin tästä hiljaiseksi, mutta ehkä vähemmän ujoksi nuorukaiseksi. Ehkä nörttimäinen olin edelleen, sillä viina ei kiinnostanut eikä tupakka tms., johon yleensä teini-ässä tutustutaan tai halutaan sekaantua. Tytöt kiinnostivat minua ja seksi, mutta tärkeämpää tekemistä mulle oli omat urheiluharrastukset, läksyjen luku sekä musiikki, elokuvat, tietokonepelit. Pornon katselu turrutti tyttöystävän ja kosketuksen tarpeet. Ehkä tein valinnan aikoinaan, halusin oman tietokoneen skootterin sijasta, ja niinpä olen sitten tutustunut pahiksena olemiseen vasta vuosia myöhemmin aikuisena miehenä.

Kävin armeijan heti 19-vuotiaana, tuoreena ylioppilaana vailla jatko-opiskelupaikkaa. Toisaalta voiko elämää juuri suunnitella? Ei voi! Asuin kotona vuoden ajan armeijasta päästyäni. Olin vakituisessa työssä, raskaassa yötyössä hanttihommassa, mutta vakityöpaikka kumminkin oli myös intistä päästyäni. Intti oli kova paikka, en ollut ollut pois kotoa juurikaan tai matkustellut missään kaukomailla. Aluksi ei ollut helppo toimia ryhmässä tuntemattomien kanssa täysin vieraissa ympäristöissä. Mutta kova paikka se on monille, jotkut keskeyttivätkin palveluksensa psyykkisistä syistä. Selvisin kuitenkin ja sain sotilaspassin.

Elämä oli hieman vailla suuntaa. Hain sinnikkäästi yliopistoon. En kuitenkaan koskaan päässyt. Hain kolmesti ja olin käynyt myös kahtena keväänä kalliin valmennuskurssin. Yliopiston ovi pysyi kiinni ja niinpä luovutin ja hain ammattikorkeakouluun. Opiskelupaikan sain heti sähköinsinööripuolelta. Muutin pois kotoa ja itsenäistyin, aloin rakentaa omaa pesääni, identiteettiäni ja omanlaistani elämää pikkuhiljaa. Remontoimme yhden kesäkuukauden aikana siskon poikakaverin kanssa vuokrayksiön lattiasta kattoon. Tästä tuli ensiasuntoni.

Olin juuri täyttänyt 21 vuotta, asuin lähellä kotia. Ei opintovelkaa, luottokorttia, ei huolia. Ainoastaan vakityö ja opiskelupaikka. Kaikki oli mallillaan, opiskelu meni ongelmitta ja viikonloput tein töitä, välillä lintasin arkipäiviä koulusta työn takia, koska halusin rahaa, jotta voin ostaa levyjä ja huippukallista luksuselektroniikkaa sekä tietokoneen osia yms. turhaa. Sähkön lukeminen ei kuitenkaan tuntunut omalta mm. opetuksen surkean laadun, yliopistomatematiikan sekä ohjelmoinnin takia, niinpä vaihdoin opiskelulinjaa 1. vuoden jälkeen. Vaihdon jälkeen opinnot sujuivat kovaa ja valmistuin tavoiteajassa.

Kouluun oli matkaa, sillä yliopistoalue sijaitsi kaupungin toisella laidalla. Yksiössäni asuin pari-kolme vuotta, kunnes

muutin vanhan koulukaverini kanssa kimppakämppään aivan ydinkeskustaan keskelle cityä. Halusimme molemmat viimein pois lähiöstä ihmisten ilmoille asumaan ja sisälle kaupungin houkutuksiin. Sykkeeseen todella pääsimme, tästä alkoi todella rankat ajat.

Join ensikännit 21-vuotiaana joulukuussa 2009 tupareissamme. Oli todella nasta ilta! Paljon tuttua porukkaa ja promillea veressä! En ollut kokenut aikaisemmin tuollaista tunnetta. Join paljon ja sammuin omaan sänkyyni. Muisti sentään säilyi. Uutenavuotena 2009 meni kahta lujempaa, olinhan jo jokusen viikon harjoitellut tämän uuden tuotteen, alkoholin, hankintaa ja käyttöä. Kämppikseni oli paljon kokeneempi alkoholinkäytössä. En silti koe, että se olisi vaikuttanut juomiseeni. Itse se korkki kuitenkin avataan ja viina juodaan. Menetin myös neitsyyteni alkuvuonna 2010, ekat seksikokemukset olivat kyllä valtaisia pettymyksiä, odotin jotain tajunnanräjäyttävää.

Uutenavuotena 2009 meni muisti ekan kerran juhlimisen takia. Osa illan/yön tapahtumista oli hämärän peitossa. Mitään kummempaa ei kuitenkaan ollut tapahtunut tai tavaroita hukunut tai rikkoutunut tai ihmisiä loukattu. Kesää ja kevättä kohti tahti kiihtyi, joka viikonloppu olin aivan naamat, jos en perjantaina, niin sitten lauantaina tai molempina päivinäkin pahimmillaan. Välillä olin ulkona myös keskellä viikkoa kämppakaverini kanssa. Muisti meni usein ja moraaliset krapulat olivat todella voimakkaita fyysisten krapuloiden lisäksi!

En osannut lopettaa, koulu sujui hyvin eikä töistäkään tullut koskaan poissaoloja tai moitteita juhlimisen takia. Töissä oli kumminkin pakko käydä, jotta sai rahaa juhlimiseen ja tavaroiden yms. turhan ostelemiseen. Tässä vaiheessa minulla oli jo päivätyö ja melko vapaat kädet siihen, että minä päivinä työskentelin ja kuinka monta tuntia vai teinkö ollenkaan hommia jokaisena iltana. Työpaikalla oli kosteita pippaloita säännöllisesti. Aina osallistuin, koska firma maksoi, ruoat, juomat, kuljetukset, taksimatkat, aivan kaiken. En aina ollut kovin fiksusta, mutta eivätpä olleet muutkaan. Sanaharkkaa tuli ja tappeluita. Työt jatkuivat silti ihan jees. Työaikana ei juuri puhuttu näistä asioista.

Yhtenä yönä jouduin kuitenkin putkaan, koska olin aloittanut tappelun kaupungilla ja lyönyt vastaantulijoita nyrkillä. Itselleni tapahtumat ovat hämärän peitossa edelleen, koska filmi oli poikki jo alkuillasta. Putkareissu herätti minut, että pitäis varmaan tarkastella tätä alkoholihommaa nyt vakavasti. En ollut ollut poliisin kanssa tekemisissä, mutta alkoholia kun oli veressä, niin alkoi näitäkin sitten tulla – vain tämän kerran onneksi.

Hukkasin myös tavaroita kännissä, kuten vaatteita, koruja, silmälasit jne. Välillä tavarat eivät löytyneet vaan ne hukkuivat lopullisesti. Olin myös itsetuhoinen yksikseni palatessani baarista kotiin laskuhumalassa; toisinaan oli terä kurkulla ja vaatteet riisuttu, mutta ei ollut ikinä rohkeutta viiltää. Väkivaltaa saatoinkin myös käyttää tuntemattomia kohtaan kovassa kännissä, jos tuli sanailua jostakin. Kavereitani en koskaan hakannut tai uhkaillut puukolla.

Kämppikseni kanssa tulehtui välit moneen otteeseen, kun ei oikein osattu kaksistaan asua tai lähinnä mä en osannut – pahoitin mieleni monista asioista eikä kämppikseni kanssa voinut kerta kaikkiaan neuvotella mistään, hän ei ottanut minua huomioon ikinä, jos piti sopia yhteisistä pelisäännöistä, kuten yöajan hiljaisuudesta tms. Niinpä muutimme erilleen vuoden kuluttua. Juhlimeseni hieman rauhottui, kun enää ei ollut vieressä kaveria. Harvoin olin yksin liikenteessä, vaan yleensä kämppis oli mukana tai sitten isompi porukka, yhteisiä tuttuja vuosien takaa.

Opiskelijarientoja, baarireissuja yms. bileitä, tupareita, synttäreitä, polttareita yms. oli monenlaisia kouluaikana ja niissä myös kävin aina, jos vain oli mahdollisuus. Asuin opiskelun loppuajan kaukana keskustasta, mutta juhlimaan piti silti päästä aina viikonloppuisin. Kaverina minulla oli sitten työkavereita, kun opiskelukaveista ei saanut välttämättä aina seuraa. Välillä olin väkivaltainen ja heiluin veitsen kanssa alkoholin takia. Onneksi oli tuttu porukka lähellä eikä mitään sattunut koskaan! Valmistuin vielä maisteriksi yliopistolta myöhemmin, en tuossa maisterivaiheessa enää käynyt missään opiskelijarienoissa.

Naiset vaihtuivat tiuhaan tahtiin, en osannut sitoutua tai pystynyt sitoutumaan. Olin jossain kohtaa suhteessa myös työpaikan alaikäiseen kesätyttöön ja välillä taas yli 10 vuotta itseäni vanhempaan naiseen! Pakkeja tuli ja pakkeja annoin myös. Halusin lähinnä seksiä ja hetken hupia. Siskooni tulehtui välit erittäin pahasti eräänä uutenavuotena yhteisissä pippaloissa. Olin sekaisin kuin seinäkello enkä mitään muistanut, kaikki oli vaan pimentynyt tietyn shotin jälkeen loppuillaksi. Heräsin pahimmasta muusistani rystyset ja paita veressä bilekämpästä ja siitä hetkestä eteenpäin tiesin, että nyt on taas ollut helvetti irti, että mitähän vittua oon mennyt tekemään. Välit elpyivät aikanaan vaikei kyseiseen paikkaan siskon parhaan kaverin luo enää ollut menemistä. Siskollakin on ollut näitä sekoiluja, mutta ei siinä määrin kuin itselläni.

Juomiseni on aina ollut humalahakuista, oli tosi vaikeaa ottaa vain yhdet tai parit, se oli kaikki tai ei mitään eli aina päädyt! Ehkä hain humalan tuomaa avoimuutta ja kaikkivoipaisuutta? Hain sitä, että saa pään sekaisin. Huumeita en kokeillut. Nuuskaa olen koittanut, mutta en saanut siitä mitään. Tupakkaa ja sikareita on tullut polteltua silloin tällöin.

Aluksi juhliessa ja myöhemmin aikuisena myös selvänä ajankuluna tai tällaisena typeränä harrastuksena. Tupakointi kumminkin vie itselläni vähemmän rahaa kuin juominen eikä siitä kessuttelusta tule krapulaa tai mielialanlaskua, niin kuin viinasta tulee. Kessuttelua on myös jokseenkin helppo kontrolloida, on päiviä tai aikoja, jolloin ei kulu yhtään tupakkaa. Ei tee edes mieli.

Putkareissu ja alkoholinkäytön aiheuttamat kuprut psyykeeseen ja ihmissuhteissa ovat aiheuttaneet sen, että käyttö on vähentynyt. Olen myös ollut toisinaan useamman kuukauden täysin juomatta. En ole huomannut, että treenitulokset tai suorituskyky muuten olisi muuttunut, olipa alkoholia käyttänyt tiuhaan vs. pitkä kuiva kausi. Krapulassa treenaamista vältin, joskus alkuaikoina saatoin kyllä tyhmyyttäni tehdä sitäkin.

Muistikatkokset ovat poistuneet, edellisestä on jo useita vuosia. Tiedän, että jos on filmi poikki, niin silloin on tapahtunut jotain todella pahaa jollekin muulle tai sitten itselleni. Ja filmi mulla menee aina poikki, jos otan paljon, varsinkin terävistä. Olen saattanu sanella täyslaidallisen kaikenlaista paskaa tuttavilleni, perheenjäsenelle tai kavereilleni, kuka siinä sitten onkaan ollut mukana. Alitajunnasta nämä haamut sitten kolistelevat kovaa krapulapäivänä. Rankan juhlimisen jälkeen mieliala oli aina tosi pohjalla monta päivää, se ei ole kiva tunne! Voihan sitä muutenkin olla down toisinaan, mutta alkoholi sitä ei ainakaan nostanut, paitsi nousuissa totta kai hetkellisesti.

Psykoterapiassa olen käynyt pian 2 vuotta. Olen siellä käsitellyt jonkin verran myös suhdettani alkoholiin ja näihin rymyvuosiin. Nyt otan alkoholia esim. viikonloppuisin tai arkisinkin, mutta sillä lailla ettei todellakaan tule krapulaa. Krapuloita on ollut ehkä kerran tässä parin-kolmen vuoden aikana, joten olen hienosti pystynyt kontrolloimaan itseäni vaikka viinaa ja yöelämää tekee kovasti mieli joskus.

Yleensä olen baarissa selvänä autolla, ja voin kuskata muita, kavereita on silti mukava nähdä vaikka itse ottaisikin vain kahvin ja ehkä yhden oluen muttei enempää. Vietän rauhallista elämää, rahaa on niukasti opiskeluaikana otettujen lainojen ja vuosia jatkuneen työttömyyden takia. Makselen velkaa pois vielä useita vuosia. Jonain päivänä velat kuitenkin on maksettu ja ehkä on tyttöystäväkin aikanaan tullut elämäni.

Nimimerkki:

Lauantai-ilta

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/opiskelijaelamaa>